

Daar was eens een revolutie der Westelijke industrieën. Het sleurde en scheurde maatschappelijke ééndracht uitéén. Volkeren verloren rechten, baden hun God op ontvelde knieën. Mijn God waar gaan we met deze wereld heen. De tijd heelt de onmacht tot machtige verandering. Maatschappelijk sterke vrouwen en mannen met hun ijver. Maakten een nieuwe betere wereld orde, geheel naar hun zin. Wie niet mee gaat wordt een achterblijver.

Daar waren twee wereld oorlogen met populisme en haat. De industriële revolutie bracht welvaart en onbeheersbare macht. Smeken de volkeren wederom, mijn God help, de wereld vergaat. Recht en goede zeden, door dictators als beesten, verkracht. Wederom heelt de tijd, wonden na dees onmenselijke verplettering. Maatschappelijk sterke vrouwen en mannen met nog grotere ijver, met nieuw elan en moedige strijd na de geleden ontmenselijking. Wie niet mee gaat wordt een achterblijver.

Er schijnt, ja is, nu onder en bij ons, een revolutie der technologie, nieuwe macht en hoogmoed doet de wereld weer sidderen. De onvrede overheerst met gelijke tred de nationale tirannie. Volkeren bidden, mijn God, help de wereld is aan het verwilderen. Geloof in de toekomst met de nieuwe technologie. Maatschappelijk sterke mannen en vrouwen werken al met grote ijver. Op naar het betere, een beheersbare wereld, met deze revolutie. Wie niet mee gaat wordt een achterblijver.

De maatschappelijke veranderingen als resultaat, van de leringen door oorlog en revolutie verkregen in onze lijven, doet nationalisten, en populistten bijten in hun eigen staart. Wie niet mee gaat wordt een achterblijver.